

[Edel Saunte.]

også ment, at det i visse tilfælde kunne være praktisk, at der blev åbnet adgang for en aftale mellem børneværnet og forældrene om, at hvis børneværnet skulle tage vare på barnet et stykke tid, skulle dette tidsrum aftales. Vi har derfor gennem ændringsforslag nr. 16 mulighed for, at der kan træffes en aftale med bindende virkning for begge parter om, at barnet i et tidsrum af indtil 3 måneder skal blive under børneforsorgen, selv om der er tale om en frivillig anbringelse.

En af de foranstaltninger, der ved første behandling blev fremhævet som en værdifuld nyskabelse, er rådgivningsklinikkerne. Det er klart, at gennem dem kan man få et våben til modarbejdelse af fjernelse af børnene, til oprettelse af gode forhold i hjemmene og til behandling af børnene uden fjernelse; men det er også klart, at rådgivningsklinikkerne kan blive en relativt dyr foranstaltning i den forstand, at det vil være forbundet med store omkostninger at oprette disse klinikker. På den anden side håber vi, at de kan blive en besparelsesforanstaltning derigennem, at vi kan undgå fjernelse af børnene fra deres hjem. Der har også været udtrykt bekymring med hensyn til, om det ville være muligt at skaffe det nødvendige personale til disse rådgivningsklinikker. Dette har medført en drøftelse med den højtærede socialminister, og vi er blevet enige om, at bestemmelserne om rådgivningsklinikkerne skal blive stående; men vi har i betænkningen sagt, at det ikke er tanken, at der nu skal vrimle rådgivningsklinikker op over hele landet. Tanken er tværtimod den, at de skal indarbejdes sikkert med det nødvendige sagkyndige personale, så at resultatet ikke på grund af — hvad skal jeg sige — en for ivrig fremgang skal blive dårligt. Vi er blevet enige om, at en eksisterende klinik i København skal godkendes, at der skal oprettes 1 à 2 rådgivningsklinikker på Sjælland uden for København og 3 à 4 på Fyn og i Jylland. Mindre tror jeg ikke der kan være tale om,

for det vil være for upraktisk, hvis man f. eks. i Jylland kun har én rådgivningsklinik; afstanden vil blive for store. Vi er også enige om, at rådgivningsklinikkerne i en vis udstrækning vil kunne holde møder uden for deres hjemsted, så at man undgår de lange rejser for børnene og børnenes forældre.

Navnene på børneinstitutionerne har også været et problem, og når der er stillet så mange ændringsforslag som 43, skyldes det i nogen grad, at man har måttet nævne lovforslaget, for så vidt angår navnene. Man har, jeg tror fra alle sider i udvalget, ønsket at komme væk fra disse forskellige betegnelser som sinkehjem, fredshjem o. lign. og at komme over til en fælles betegnelse for alle hjem, dog således at det enkelte hjem ikke i al almindelighed blev benævnt ved denne fællesbetegnelse, men havde sit eget navn, f. eks. et navn knyttet til den ejendom, hjemmet drives i — jeg kan nævne et hjem som Spanager under de københavnske institutioner, som altid anvender dette navn — og ikke et andet navn, f. eks. knyttet til den kategori af børn, der er på vedkommende institution. Vi foreslår derfor i ændringsforslag nr. 21 og følgende, at alle sådanne hjem kaldes opdragelseshjem. Jeg er klar over, at betegnelsen „opdragelseshjem“ måske i øjeblikket kan have en vis mindre god klang, men jeg håber, at når alle hjem får denne betegnelse, vil det medføre, at man opfatter navnet som det, det skal dække, nemlig hjem, hvor man opdrager børn, ganske som man opdrager dem i de private hjem, hvor børnene oprindelig hører til.

Man har diskuteret spørgsmålet om det udvalg, som den højtærede socialminister har foreslået som rådgivende for socialministeriet i økonomiske og pædagogiske sager vedrørende børneforsorgen. Ved ændringsforslag nr. 30 foreslår socialministeren og udvalget, at der nedsættes to nævn, et nævn til behandling af pædagogiske spørgsmål og et nævn til behandling af økonomiske spørgsmål. Det økonomiske